

Arrest

nr. 122 169 van 7 april 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad GENT, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 30 juli 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 21 mei 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. IMPENS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 mei 2012 nam het bestuur een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die op 3 juli 2012 aan verzoeker betekend werd. De motieven van de bestreden beslissing luiden als volgt:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving die op 22/11/2011 werd ingediend door:

Naam : (...)

om de volgende reden geweigerd :

De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie. Volgende gevraagde documenten werden niet voorgelegd : Bestaansmiddelen van de Belg (120% van het levensminimum + geregistreerd huurcontract + bewijs Ziektekostenverzekering voor beide echtgenoten).“

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Betreffende verzoekers eerste middel

2.1.2. In een eerste middel werpt verzoeker de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de artikelen 7 en 62 van de vreemdelingenwet.

2.1.3. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat verzoeker niet ingaat op de door hem in de hoofding van het middel opgeworpen schending van artikel 7 van de vreemdelingenwet, zodat dit onderdeel van het eerste middel onontvankelijk is. Bij gebreke van een weergave in de toelichting van het middel van de wijze waarop de door verzoeker vermelde rechtsregel zou zijn geschonden, kan de verwerende partij zich niet met kennis van zaken verdedigen, zodat dit onderdeel van het middel om die reden als onontvankelijk dient te worden beschouwd (RvS 18 juni 1992, nr. 39.750, Arr. RvS 1992, z.p.).

2.1.4. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat:

“De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie. Volgende gevraagde documenten werden niet voorgelegd : Bestaansmiddelen van de Belg (120% van het levensminimum + geregistreerd huurcontract + bewijs Ziektekostenverzekering voor beide echtgenoten).“

2.1.5. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

2.1.6. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker niet binnen de gestelde termijn heeft aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de 'hoedanigheid van burger van de Unie', in plaats van 'familielid van een burger van de Unie'. Het betreft onbetwistbaar een louter materiële vergissing die niet de nietigverklaring van de bestreden beslissing met zich kan meebrengen. Te meer gelet op het gegeven dat de aangegeven rechtsgrond van artikel 52, § 3 van het vreemdelingenbesluit van 8 oktober 1981 correct is en verzoeker zijn aanvraag heeft ingediend als familielid van een burger van de Unie.

2.1.7. Vanzelfsprekend is verzoeker, van wie de Turkse nationaliteit ook uitdrukkelijk wordt vermeld in de bestreden beslissing, geen burger van de Unie maar dient hij aan te tonen dat hij voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf als familielid van een burger van de Unie, *in casu* zijn Belgische echtgenote, zoals bovendien tevens duidelijk vermeld in de motivering van de bestreden beslissing "(...) *bestaansmiddelen van de Belg* (...)“.

2.1.8. Verzoeker betoogt dat hij *'ontkent dat hij de nodige documenten niet heeft binnengebracht'* en dat hij *'steeds diligent te werk is gegaan'*, zonder dit evenwel aan te tonen. De door het bestuur opgevraagde stukken bevinden zich niet in het administratief dossier. In de bijlage 19ter van 29 november 2011 (aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van van de Europese Unie) vroeg het bestuur het volgende aan verzoeker: *"De betrokkene wordt verzocht om binnen de drie maanden, dus ten laatste op 22/02/2012, de volgende documenten voor te leggen: Bestaansmiddelen van de Belg (120% van het minimumloon), registratie huurcontract, bewijs van ziektekostenverzekering voor beide echtgenoten."* Verzoeker ondertekende dit document. Verzoeker geeft zelfs niet eens aan wanneer hij de uitdrukkelijk opgevraagde stukken dan wel zou hebben binnengebracht, hij maakt zijn bewering op geen enkele manier aannemelijk. Met loutere beweringen die door geen enkel stuk gestaafd worden, toont verzoeker niet aan dat de motivering van de bestreden beslissing feitelijk onjuist zou zijn.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.2.1. In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 213 van het Burgerlijk Wetboek (BW).

2.2.2. Verzoeker meent dat de bestreden beslissing hem niet toelaat samen te wonen met zijn echtgenote en hem verhindert zijn echtelijke plichten na te komen.

2.2.3. De Raad wijst er op dat het loutere feit dat een vreemdeling in België een huwelijk afsluit, geen automatisch verblijfsrecht tot gevolg heeft. *In casu* heeft verzoeker een aanvraag tot het verkrijgen van een recht op verblijf van meer dan drie maanden als echtgenoot van een Belgische vrouw ingediend, doch heeft hij nagelaten binnen de gestelde termijn de uitdrukkelijk opgevraagde stukken voor te leggen zodat een weigeringsbeslissing werd genomen.

2.2.4. Verzoeker verliest daarenboven uit het oog dat de wettelijke bepalingen inzake het huwelijk en het gezinsleven niet kunnen worden aangewend om aan de dwingende regels inzake de binnenkomst, het verblijf en de vestiging in het Rijk te ontsnappen (RvS van 1 juni 2006, nr. 159.485).

2.2.5. Gelet op het feit dat verzoeker niet aantoont dat zijn echtgenote hem niet zou kunnen vergezellen naar zijn land van herkomst, dient te worden aangenomen dat de bestreden beslissing niet zonder meer tot gevolg heeft dat hij en zijn echtgenote de huwelijksverplichtingen die zij, overeenkomstig artikel 213 van het BW jegens elkaar hebben, niet zouden kunnen nakomen.

Het tweede middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven april tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De wnd. voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC